

Nu er det Udvalgets Mening, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til en Forstaaelse med Ministeren og det andet Thing om en Fastsættelse af Telegramtaxterne, der satte en Præmie paa Benyttelsen af færre Ord, altsaa, at i Fremtiden Telegrammer paa mindre end 20 Ord bliver billigere, end de nu ere, hvorimod Telegrammer paa 20 til Gjengjæld blive dyrere, end de nu ere. Det var imidlertid ikke Hensigten dermed, at Telegramtaxterne skulde være højere, eller at Statens Indtægt skulde forøges, men kun, at Arbejdet for Telegrafisterne skulde formindres derved, at Publikum vænedes til at affatte Telegrammerne saa korte som muligt.

Med Hensyn til Ribebanen findes her dernæst i Betænkningen en Udtalelse af Udvalgets Flertal, hvorved det tager sit Forbehold med Hensyn til Thingets Stilling til denne Sag i Fremtiden. Forholdet med Ribebanen er jo dette, at Regjeringen den 15. April 1886 sluttede en Overenskomst med Statsraad Tietgen, hvorved han fik Koncession til at anlægge dette Stykke Bane, der forbinder den sydfste Bane med de vestflesvigske og thyske Baner. Det er et ganske kort Stykke Vej, der var krævet fra thysk Side og ogsaa fra vor Side for at bringe denne Forbindelse i Stand. Denne Koncession gav Ministeren administrativt, skjøndt det ikke blot efter Praxis, men ogsaa, saaledes som det er fremhævet i Betænkningen til Tillægsbevillingsloven i Fjor, gennem en Erklæring fra Generalprokurøren fra Begyndelsen af Halvtredserne er slaaet fast, at det er en LovgivningsSag, som altsaa burde være bragt til Udførelse enten ved Lov eller foreløbig Lov, men ikke administrativt. Der til søiedes saa en Kontrakt om Banens fremtidige Drift ligeledes rent administrativt, som findes optrykt og er meddelt i Betænkningen. Ved denne Kontrakt har Staten Forpligtelse til at betale Koncessionshaveren, Statsraad Tietgen, 40,000 Kr. om Aaret for Leie af Banen, og til Gjengjæld har Staten fuld Raadighed over Banens Drift og de Indtægter af Banen, den kan faae. Fremdeles har Staten Ret til at foretage de Udvidelser af Banen, den vil, og eventuelt Ret til at overtage hele Banen som Eiendom imod Udbetaling af den kapitaliserede Rente, det vil sige, en Mill. Kr., naar den selv ønsker det; men det staar ogsaa Staten frit for at lade det være, saaledes at Forholdet til evig Tid bliver uforandret, idet Kontrakten ellers under andre Forudsætninger er uopsigelig fra begge Sider. Det, der herved er slet, er dels, at Staten derigennem ad en Omvei har tilstaaet Entreprenøren en Rentegaranti for Ublæget; men det er ikke blot dette, det

er i Virkeligheden noget Mere, hvilket iøvrigt ikke er fremhævet i Betænkningen, det er i Virkeligheden Tilvejebringelsen af et Stykke Statsbane. Staten har derigennem skaffet sig et lille Stykke Statsbane paa 1/2 Mil imod en Betaling af en Mill. Kr. Det er i Virkeligheden det Forhold, som derved er fremkommen. At dette er stridende mod Thingets Ret, konstitutionel Praxis og den hidtilværende Forstaaelse af Lovgivningen, er efter Flertallets Mening utvivlsomt, og jeg antager heller ikke, at den ærede Minister bestemt vil kunne hævde, at det er fuldstændig lovligt, hvad der her er slet. Der findes imidlertid i denne Sag to Momenter, det ene er Koncessionsens Meddelelse, og det andet Banens Frastræben som virkelig Bane igennem Forpagtningskontrakten. Koncessionen var Gjenstand for Thingets Behandling i Fjor. Spørgsmaalet om Koncessionsens Meddelelse forelaa i Fjor, og der blev da paa Tillægsbevillingsloven i den da meddelte Udvalgsbetænkning taget fornødent Forbehold mod Koncessionsens Lovlighed, og Thingets Ret blev reserveret. I Aar staar altsaa Spørgsmaalet om Kontrakten paa Dagsordenen, og Udvalgets Flertal har ligeledes her ikke funnet tvivle om, at det er en Sag, hvorved Thingets Ret i Fremtiden maa fuldt ud reserveres; men paa den anden Side har man heller ingen Tvivl om, at det vilde være urigtigt, om vi her søgte at afgjøre dette Spørgsmaal igennem en Negtelse af de 40,000 Kr. paa Finansloven. Deraf vilde Følgen jo nemlig blive den, at vedkommende Bane maatte standses; thi der er ingen Tvivl om, at naar de 40,000 Kr. negtes, er vedkommende Koncessionshaver berettiget til at gjøre sig betalt eller sikkre sig sin Ret ved at lægge Haand paa Banen, saa er Kontrakten forbi, saa har han Ret til Banen, han kan drive den eller lade være at drive den, som han selv vil. Men Statens Evne til at holde denne Bane i Live er ogsaa dermed forbi. Det maa man nemlig gjøre sig klart, at Negtelsen af de 40,000 Kr. er Standsning af Banens Drift. Nu er det Udvalgets Mening, at det vilde være en uheldig Maade at sikkre Folkethingets Ret paa i denne Sag. Det er Udvalgets Mening, at det er foreløbig Statsrevisionens Sag, og eventuelt kan det blive en Sag, der maa for Domstolene. Hvis man, som Sagen i dette Dieblit staar, vilde gaa den Vej at negte Tilskudet, vilde det — hvis vi naae til en Finanslov og en Overenskomst derom, som jeg forudsætter, vilde blive respekteret — føre til, at Banens Drift blev standset, og i alle Tilfælde vilde det være et nyt